

Prologue

*Can I stay up all night? F*ck you 'til the daylight.*

พี่ขออยู่ที่นี้ทั้งคืนเลยได้ไหม?

เอากับน้องจนฟ้าสว่างเลย

คงไม่มีใครชื่นชอบที่จะเป็นส่วนเกินอย่างแน่นอน ‘ไนล์’
เด็กหนุ่มเจ้าของวงหน้าละมุนตาวยี่สิบปี ที่เพิ่งใช้ชีวิตภายในรั้ว
มหาวิทยาลัยได้ไม่กี่ปี ก็คือหนึ่งในนั้น...

“อ๊ะ...อ้อ...อ้า...”

กึก! กึก! กึก!

เสียงครางเสียงหัวเตียงกระทบผนังห้อง ตลอดจนเสียงอะไร
ต่อมิอะไรที่ดังลอดผ่านห้องนอนห้องหนึ่งมาให้ไนล์ได้ยิน ทำให้
เขาต้องพยายามยกผ้าห่มมาคลุมโปงและใช้มือปิดหูทับลงไปอีกที่
ใจก็ภาวนาให้เสียงสารพัดนั้นมันจบลงสักที ทั้งที่ก็รู้อยู่แก่ใจว่ามัน
เพิ่งจะเริ่ม

นี่คือหนึ่งในคืนวันอันแสนเจ็บปวดที่เขาต้องผ่านมันไปอย่างยากลำบาก

คงเป็นความควาย ความโง่ ความผิดพลาดของเขาเอง ที่ตัดสินใจมาร่วมวงแชร์เฮลส์กับเพื่อนสนิทสมัยมัธยมปลายอย่าง ‘ไอพัต’ แล้วก็ยอมโอเคที่มันจะเอา ‘มิกซ์’ เด็กหนุ่มมัธยมปลายวัยสิบแปด ผู้เป็นนักกีฬารักบี้อนาคตไกลมาอยู่กับมันด้วย เพราะมิกซ์เองก็อยากจะย้ายออกจากบ้านมาอยู่ที่หอ เพื่อให้มีเวลาซ้อมกีฬามากขึ้น

ในลิไม่เคยคิดว่าจะมีปัญหา เพราะบ้านเดี่ยวหลังกลางๆ ขนาดสามห้องนอน สองห้องน้ำ ไม่น่าจะทำให้อัดอัด แม้จะต้องอยู่กันสามคนก็ตาม แต่เขาลืมคิดให้ถึถ้วนไปว่าผนังบ้านที่นี้มันไม่ได้หนาแน่นอะไรนัก ตกกลางคืนห้องไหนแค่ทำของตกพื้น ห้องอื่นก็ได้ยินแล้ว ซ้ำมิกซ์ยังเป็นเด็กวัยกำลังโต ความต้องการทางเพศกำลังพลุ่งพล่าน เลยจัดเพื่อนเขาหนักจนไอพัตร้องระงมมันทุกคืน

ตกลงมิกซ์มันอยู่หอเพื่อซ้อมกีฬาแน่เหวอ ไม่เคยรู้มาก่อนว่ารักบี้เป็นกีฬาในร่ม (ผ้า) ขึ้นเป็นแบบนี้ต่อไปเขาต้องบ้าแน่!

ต้องย้ายออกให้เร็วที่สุด และต้องหารูมเมตใหม่ที่พร้อมให้เขาแชร์ห้องอยู่ได้เลยเท่านั้น เขาจะไม่ทนอยู่บ้านนี้อีกต่อไป แม้จะแค่วันเดียวก็ไม่เอาแล้วว๊วย

“ฮะ...อ้า...จะถึงแล้ว...อ้อ!”

ลัล!

พอกันที!

วันต่อมา

@C Café

ในลี้กำลังนั่งดูคนมบ้นในแก้วของเขอย่างใจจดใจจ่อ ระหว่างที่รอการมาของใครคนหนึ่งอยู่ที่คาเฟ่่านการค้า และทันทีที่เห็น ‘อิน’ พลิกประตูเข้ามาในร้าน เขาก็โบกไม้โบกมือให้อินแทบจะทันที ฝ่ายนั้นหันมาเห็นเขาก็เลยพยักหน้าหงิก ๆ รับรู้แล้วเดินมาหา ซึ่งก็ดูเหมือนว่าอินจะไม่ได้มาคนเดียว แต่พา ‘เกียร์’ แฟนที่กำลังคบกันอยู่มาด้วย และในลี้ก็ไม่ได้มายด์อะไร เพราะว่าเรื่องที่เขาคจะขอความช่วยเหลือจากอินไม่ได้เป็นความลับระดับชาติ

เขารู้จักกับอินเพราะเคยทำงานกลุ่มด้วยกันเมื่อซัมเมอร์ที่ผ่านมาโดยการจับฉลาก อินจับได้ชื่อเขากับเพื่อนอีกคน แต่กลายเป็นว่ามีแค่เขากับอินที่ทำงาน ส่วนอีกคนเป็นพวกเกาะเพื่อนผ่านเน้นจ่ายเงินโดยไม่ทำงาน ในลี้กับอินก็เอือม ๆ ไม่ตามและเก็บเงินหมอนั้นทุกอย่างแทน เพราะตอนนั้นคุยกกันถูกคอ ถึงจะไม่ได้เรียนวิชาหลักด้วยกันอีกแต่ก็ยังติดต่อกันอยู่

“เห็นว่ามีปัญหาอยากเจอเรา ปัญหาอะไรหรอ” อินถามตอนที่นั่งลงฝั่งตรงข้าม ในลี้พยักหน้าทักทายเกียร์ รุ่นพี่ปีสามที่เป็นแฟนอินหนึ่งครั้ง เกียร์โบกมือประมาณว่าไม่เป็นอะไร แล้วก็ขอตัวออกไปตั้งเครื่องดื่มให้อิน เป็นการเปิดโอกาสให้ในลี้กับอินได้คุยกกันถนัดมากขึ้น

หล่อ ดูดี มีมารยาท...

อินแม่ง โชคดีชะมัด

“...”

“ในลี้” อินเห็นในลี้มองตามแฟนตัวเองไป เขาก็เลยกระแอม

เล็กน้อยเพื่อเรียกให้นิรันดร์สักตัว ไนล็กก็เลยหัวเราะแห้ง ๆ

“ โโทษที ”

“ ไม่เป็นไร ตกลงมีอะไรละ เผื่อเราช่วยได้ ” อินตามไนลิ่ง ๆ เพราะเขาเป็นเด็กหนุ่มที่นิสัยแบบนั้นอยู่แล้ว ดูเฉิน ๆ เหมือนเป็นคนเก็บตัวด้วยซ้ำ ทว่ากลับดูมีเสน่ห์มาก ๆ อย่างประหลาด ไนล็กก็ไม่รู้เหมือนกันว่าทำไม แค่เวลาอยู่กับอิน เหมือนอินดูโตกว่าเขาเยอะเลย

“ มีใครรอบตัวอินที่ไวใจได้แล้วกำลังมองหาหมูเมตอยู่บ้างไหม พอดีแชร์เฮาส์ที่เราอยู่เหมือนจะมีปัญหา เราก็กเลยต้องหาที่อยู่ใหม่นะ ” ไนลส์เล่าความจริงไปครึ่งเดียว เพราะไม่สามารถบอกอินได้จริง ๆ ว่าเพื่อนสนิทเขาเจอกับผัวเด็กจนไม่หลับไม่นอน ทำให้เขานอนแทบไม่หลับอยู่ทุกคืน

“ เหมือนจะมีนะ เป็นเพื่อนของพีเกียร์ ” อินกะพริบตาถี่ขึ้น เพราะจำได้ว่าเมื่อเร็ว ๆ นี้ ‘ นอร์ท ’ เพื่อนของเกียร์ซึ่งเป็นคนขี้เหงา บ่นว่าไม่อยากอยู่คนเดียวเลยจะหาคนมาแชร์ห้องด้วย

“ รูนพีเธอ ” ไนลส์อีกอึกเล็กน้อย เพราะหากเป็นรูนเดียวกัน ยังไม่เท่าไร แต่ถ้ามีปัญหากับรูนพีขึ้นมา ชีวิตเขาอาจจะลำบาก

“ อ้อ ดูท่าทางไม่ใช่คนไม่ดีนะ แต่ลองถามพีเกียร์เพิ่มก็ได้ ” อินว่ามาแบบนั้น ซึ่งตอนนั้นเกียร์ก็กลับมาพอดี ชายหนุ่มนั่งลงตรงข้าง ๆ กับอิน อินจึงถามเรื่องนอร์ทขึ้นมา “ พีเกียร์ ฟินอร์ทเขาหาหมูเมตอยู่ไหน นี่ไง เพื่อนอินก็หาหมูเมตเหมือนกัน ”

“ อ้าว เหมอครบ จั๊นลองทักมันไปสิ ” เกียร์บอก จากนั้นก็หยิบโทรศัพท์ขึ้นมา “ เดี่ยวพีส่งไลน์ไ่อนอร์ทเข้าแชตอินนะ อินจะได้ส่งต่อให้เรา ”

พอเห็นเกียร์ดูเต็มใจจะช่วยและไม่ได้เบรคอะไร ในลึกลับเดาเอาว่ารุ่นพี่ที่ซื้อนอร์ทอาจจะไวใจได้ก็ได้ ไม่งั้นเกียร์ก็คงเตือนแล้ว ดังนั้นในลึกลับเลยเออออแล้วรับเอาไลน์ของนอร์ทมาในที่สุด

ตอนที่ไนล์แปลกๆ แต่งเข้ามานอร์ทกำลังนอนดูเน็ต-ฟลิกซ์อยู่บนเตียง เขาใช้ไอแพดดู มือก็เลยยังจับโทรศัพท์ได้ ชายหนุ่มเจ้าของสวนสูงร่ายแปดสิบเจ็ดเซนติเมตรเสยผมสีดำสนิทของตัวเองขึ้นไปอย่างเกียจคร้าน และเนื่องจากเวลาอยู่ที่ห้องไม่ค่อยชอบสวมเสื้อผ้า ท่อนบนเลยเปลือยเปล่าจนเห็นกล้ามเนื้อหน้าท้องทุกมัดชัดเจน วิไลน์แข็งแกร่งหายไปในกางเกงบ็อกเซอร์ที่รันท่ำจนน่าใจหาย ฝ่ามือใหญ่ที่เห็นเส้นเลือดใต้ผิวหนังอยู่จางๆ กดรับเป็นเพื่อนเด็กหนุ่มหน้าตาไร้พิษสงที่แอดมา...

-NILE-

ไนล์เหวอ...

แม่น้าไนล์?

ชื่อน่ารักดีแฮะ...

แต่ช่วงนี้นอร์ทไม่ได้ให้อดีไล่นีใครไปเลย เอ๊ะ...หรือว่าจะเป็นตอนนั้นนะ

“เบลท์ ช่วงนี้ภูเหงา มึงหาเด็กน่ารักๆ ให้ภูกสักคนดิ”

“มึงเหงาหรือมึงอยากเอาใคร”

“ก็ได้ ภูอยากเอาใครสักคน” นอร์ทตอบเพื่อนไปตามตรง “หาให้คุณ ภูรู้มึงมีแหล่ง”

“เออ ก็ได้ เดี่ยวหาให้ไว้จะให้น้องมันแอดไลน์มึงไปนะ บอกก่อนนะ ภูแค่แนะนำ มึงไปดิลกันเอง”

“เออ ได้ แด๊งค์”

...

บทสนทนาเมื่อหลายวันก่อนของเขากับ ‘เบลท์’ พี่ชายของ ‘เกียร์’ ลอยเข้ามาในหัว จะว่ายังไงดี ความจริงตัวของนอร์ทเป็นเพื่อนของเบลท์มาก่อน ด้วยอายุเขาควรจะจบมหาวิทยาลัยแล้ว เหมือนเบลท์ แต่เขาเข้ามาเรียนปีหนึ่งใหม่พร้อมเกียร์ ตอนนั้นก็เลยอยู่ปีสลามเหมือนเกียร์ ซ้ำยังเป็นเพื่อนกับพวกมันพี่น้องทั้งคู่ เลยคุยกันมูมึงไปหมด โดยไม่ได้บอกให้เกียร์เรียกเขาว่าพี่

นอร์ทดูรูปเด็กหนุ่มที่ชื่อไนล์ไปเรื่อย ๆ ชอบในความสดใส ถ่ายรูปกับต้นไม้ใบหญ้า ตลอดจนสัตว์น้อยใหญ่ หมา แมว กระจ่าย รับรู้ได้ถึงความสะดวก สดชื่น และน่าขยี้แม้จะดูแค่จากในรูป เขารู้สึกชอบ จึงส่งข้อความไปหาฝ่ายนั้นอย่างตรงไปตรงมา เนื่องจากเชื่อมั่นว่าเป็นเด็กที่ไอ้เบลท์หามาให้เขา

ติง!

เสียงข้อความจากโทรศัพท์ของไนล์ดังขึ้นมาระหว่างที่เขา กำลังคิดอยู่ว่าควรจะพิมพ์เริ่มประโยคกับนอร์ทยังไงดี เขาก็เลยออกจากไลน์มาคิดก่อน ร่างโปร่งหยิบโทรศัพท์มากดดู แล้วก็ตกใจแทบช็อกกับข้อความที่นอร์ทส่งมาหาเขาก่อน

NORTH : เท่! ใครครับ?

เหี้ยอะไรวะเนี่ยยย

EP.01

นอร์ทแปลกใจที่ฝ่ายนั้นอ่านแล้วแต่ไม่ตอบเขาแม้ว่าเวลา
จะผ่านไปหลายนาทิตั้งที่มันก็เป็นคำถามง่าย ๆ ธรรมดา

คนตัวสูงที่ตอแรกนอนเหยียดสบาย ๆ เกิดรู้สึกไม่ค่อย
สบายใจขึ้นมา เขายืนตัวขึ้นมานั่งบนเตียงดี ๆ เพราะรู้สึกเหมือน
แม่งจะมีอะไรไม่ชอบมาพากลแล้วละ

ไวก่หาความคิด นอร์ทก็เลยโทร. ไปหาเบลท์ เพื่อนที่ควรจะเป็น
คนหาเด็กมาให้เขา รอสายอยู่ไม่นานมันก็รับ เสียงจ้วเจียเหมือน
เพิ่งตื่น แม้ว่านี่จะเป็นเวลาบ่ายโมงก็ตาม อย่างว่า เบลท์มันเป็น
เจ้าของร้านเหล้า ทำงานกลางคืน กลางวันก็ต้องเป็นเวลานอนเป็น
ธรรมดา โดยปกติมันจะตื่นห้าหรือหกโมงเย็นโน่น แต่ตอนนี้เขา
แค่รอให้มันตื่นไม่ไหวนะสิ

[มีไรไอนอร์ท]

“ทำไมเด็กมึงไม่ตอบไลน์กู”

[เด็กไหน?] เบลท์ดูจะงุนงงมาก ซึ่งนั่นทำให้นอร์ทรู้สึกไม่ดี

เข้าไปใหญ่

“ก็เด็กที่ถูกให้มึงหามาให้ไง ไช้คนที่แอดไลน์มาใหม่”

[อ้อ...] ได้ยินเบลท์ลากเสียงยารนอร์ทก็เกือบจะโล่งใจ ถ้าไม่ใช่ประโยคต่อมาของมันทำเอานอร์ทแทบตาเหลือก [ก็ยังไม่ได้หาให้เลย ช่วงนี้งานยุ่งๆ มีปัญหากับเด็กที่บ้านด้วย ไม่อยากนอกลู่ นอกทาง]

อ้าว จิบหายแล้ว!

แล้วใครวะที่แอดมา

“เหี้ยเอ๊ย! แค่นี้ละ” นอร์ทสบถ

[อ้าว ค่าๆทำไม...]

เบลท์ยังพูดไม่ทันจบ นอร์ทก็กดตัดสาย เขายกมือชี้เส้นผมตัวเองด้วยความหงุดหงิด ไม่รู้เหมือนกันว่าจะยังทนหรือไม่ แต่เขาก็ต้องส่งข้อความไปแก้ตัวกับน้องคนนั้นซะก่อน

ไม่ได้หวังมากเรื่องเขาจะตอบ ตอนนั้นหวังอย่างเดียว...

หวังว่าเขาจะไม่บล็อกกูยงใจล่ะ!

NORTH : ขอโทษครับ

NORTH : ผิดแชต

ติ่ง!

มีสองข้อความแจ้งเตือนมาจากประโยคเจ้าปัญหา ‘เท่าไรครับ’ ของนอร์ทเมื่อครู่นี้ ไลน์ลั่นเลแทบตายว่าเขาควรจะเข้าไปอ่านใหม่ สุดท้ายก็สุดลมหายใจฮิบไว้แล้วยอมกดเข้าไปอ่าน ถึงได้เห็นคำอธิบายของอีกคนว่าตอบผิดคน

ไม่ต้องเดาเลยไหม ว่าคุยแซดกับใครอยู่ ให้อะไรหรือครับเนี่ย
เอาเถอะ ไม่ได้พูดกับเขาก็แล้วไป

ในลังกำลังจะพิมพ์ตอบว่าไม่เป็นไร แต่คนที่ก็ยังดึงข้อความ
มาหาเขาอีกประโยค

NORTH : แล้วนี่ใครครับ เอาไลน์มาจากไหน

นอร์ทนั่งจ้องจอโทรศัพท์ของตัวเองอยู่นานด้วยใจที่ไม่ค่อย
สงบสักเท่าไร เนื่องจากอีกฝ่ายอ่านเก่งมาก แต่ยังไม่ตอบเขาเลย
สักประโยค ขายหนุ่มจึงทำได้แค่นั่งใจเย็น รอไปเรื่อย ๆ จนกระทั่ง
มีประโยคตอบกลับมา

NILE : ได้มาจากพี่เกียร์ครับ

NILE : ผมในลั่นะครับ ได้ยินว่าพี่กำลังหารูมเมตอยู่

NILE : ตอนนี้อยู่รับอยู่ไหมครับ

อ้อ...

นอร์ทถึงกับค้างอยู่ในใจ ที่แท้ก็เป็นเรื่องปากพล่อยที่เขาเคย
พูดกับไอ้เกียร์ไว้เองนะหะหะ คราวนี้นอร์ทเป็นฝ่ายนั่งอยู่นาน กำลัง
คิดว่าจะรับรูมเมตดีไหม เพราะความจริงเขาไม่ได้เดือดร้อนเรื่องเงิน
อะไร แค่เหงาเฉย ๆ เลยอยากมีคนมาอยู่เป็นเพื่อน

เรื่องมันก็ผ่านมาเป็นสัปดาห์แล้ว ไม่นึกว่าไอ้เกียร์มันจะยัง
จำได้ อีกทั้งยังคิดว่าเขาจริงจัง...

ซึ่งคนที่ไอ้เกียร์จะแนะนำมาก็คงต้องเป็นคนที่มีนกรองแล้ว

ว่าไอเคนั้นแหละ เด็กกว่าไอ้เกียร์แบบนี้อาจจะเป็นเพื่อนน้องอิน
แฟนมันก็เป็นได้

มือหนาคดเข้าไปดูรูปในลัอีกหลายครั้งเป็นการประกอบการ
ตัดสินใจ ซึ่งหลังจากดูรูปอีกคนเข้าไปซ้ำมาอยู่นาน นอร์ทก็รู้สึกคล้าย
กับว่าจะได้กลิ่นหอมละมุนออกมาจากในรูปอย่างไรวางนั้น

สะอาดมาก...

น่ารักมาก...

ให้เข้ามาอยู่ก็ได้ บรรยากาศในห้องมันจะได้สดชื่นขึ้นหน่อย

NORTH : [Send Location]

NORTH : ลองเข้ามาดูห้องก่อนก็ได้นะครับ จะได้คุยกันก่อน

NORTH : พี่ชื่อนอร์ท

NORTH : สะดวกเข้ามาวันนี้เลยไหม พี่จะได้เอาคีย์การ์ดไป
ฝากไว้ที่ประชาสัมพันธ์ ถ้าน้องมาจะได้ขึ้นมาได้เลย

นอกจากจะอยากให้น้องมาเช็กห้อง ตัวนอร์ทเองก็อยากจะ
เช็กน้อง (?) อยู่เหมือนกัน เขาก็เลยอยากให้น้องเข้ามาวันนี้
เนื่องจากอยากรู้ว่าตัวจริงของไนล์จะตรงปกหรือไม่

NILE : ได้ครับ สะดวก

NILE : อีกสักชั่วโมงเข้าไปนะครับ

NILE : [Send Sticker]

ไนล์ส่งสติ๊กเกอร์กระต่ายหน้าตาบ้องแบ๊วกำลังปรบมือมาให้

นอร์ทก็เลยหลุดหัวเราะเพราะมันตลกดี

ถึงความประทับใจแรกที่น้องได้รับมันจะหายไปน้อยก็เถอะ
เขาจะพยายามทำให้ความประทับใจที่สองมันดีกว่าเดิมละกัน

ในลมาอยู่ที่คอนโด L ตามโลเคชั่นที่นอร์ทให้มาในอีกหนึ่ง
ชั่วโมง ตรงกับเวลาที่นัดไว้อย่างไม่ขาดไม่เกิน เด็กหนุ่มตรงเข้าไป
คุยกับประชาสัมพันธ์เพื่อขอคีย์การ์ดที่นอร์ทฝากไว้ พอได้มาก็ขึ้น
ไปที่ชั้นสิบสองซึ่งเป็นชั้นที่เจ้าหน้าที่บอกเอาไว้ทันที

ด้วยความที่รู้สึกว่ามันดีไปแล้ว นอร์ทก็คงจะรออยู่ในห้อง
นั้นแหละ มือขาวจัดการแตะคีย์การ์ดเพื่อปลดล็อกประตูเข้าไป
ในห้อง

“...ขออนุญาตนะครับ” ร่างโปร่งส่งเสียงก่อนเข้าไป และพอ
เข้ามาในห้องกว้าง ๆ นั้นแล้ว เขาก็ไม่เห็นมีวี่แววว่าจะมีคนอยู่ เลย
ตัดสินใจไปนั่งรออยู่ที่โซฟาก่อน โดยไม่รู้ว่าความจริงนอร์ทยังอยู่
ในห้องนั้นแหละ

ความจริงตั้งแต่เข้านอร์ทยังไม่ได้อาบน้ำเลย มัวแต่นอนดู
เน็ตฟลิกซ์จนลืมเวลา พอจวนตัวใกล้ตอนไนล์จะมาถึงเลยรีบมา
อาบน้ำ ก็จะเตรียมตัวให้ดูดีหน่อยสำหรับการเจอคนที่ไม่เคยเจอ
เป็นครั้งแรก วันนี้เขาก็เลยอาบน้ำนานกว่าทุกวัน

หลังจากอาบน้ำเสร็จ ผ้าเช็ดตัวผืนสีนั้นก็ถูกหยิบมาเช็ดเนื้อตัว
จนแห้งสนิท นอร์ทพาดมันไว้บนบ่าแล้วเดินออกไปจากห้องน้ำทั้ง
ที่เปลือยเปล่า เขาตัดสินใจจากการอยู่คนเดียวมาตลอด คิดว่าทำ
อะไรก็ได้ เวลาอยู่ห้องเลยชอบสวมแค่บ็อกเซอร์ หรือไม่ก็แค่ผ้าขนอน
หนาวหน่อยอาจจะสวมชุดคลุมอาบน้ำทับไว้อีกสักชั้นอะไรแบบนั้น

คนตัวสูงกำลังจะเดินผ่านส่วนกลางห้องไปยังห้องนอน ก่อน
จะชะงักเมื่อเห็นว่ามีคนมานั่งรอเขาอยู่ในห้องแล้ว ส่วนไนล์ที่เงย
หน้าขึ้นจากโทรศัพท์มาเห็นนอร์ทยืนเปลือยอยู่ก็ตาม้าลงไปเลย
ผ่านไปหลายวินาที นอร์ทก็รีบดึงผ้าเช็ดตัวที่ห้อยลงมาพันท่อนล่าง
ไว้ทั้งที่มันปิดอะไรแทบไม่ได้เพราะผืนมันสั้น เรียกว่าความประทับใจ
ที่สองของเขานั้นเฮงซวยยิ่งกว่าครั้งแรกมาก!

ส่วนไนล์ก็หันหน้าไปอีกทางด้วยความลนลาน อยากจะพูด
ขอโทษก็พูดอะไรไม่ออก เนื่องจากสิ่งที่ได้เห็นมันติดตาจนฝังลึก
เข้าไปในสมอง

เชี่ย...

พีนอร์ทอลังการมาก!

หลังจากเหตุการณ์ระทึกขวัญนั้นผ่านไป นอร์ทที่แต่งตัว
เรียบร้อยแล้วก็ได้มานั่งคุยกับไนล์อยู่ที่โซฟากลางห้องของเขา ชาย
หนุ่มเริ่มอธิบายเกี่ยวกับสิ่งของอำนวยความสะดวกที่ห้องมีให้อยู่
แล้วไปเรื่อย ๆ โดยมีไนล์นั่งฟังอย่างตั้งใจมาก

ความจริงสิ่งที่นอร์ทพูดนั้นไม่ค่อยจะเข้าหูไนล์สักเท่าไร มัน
เข้าหูซ้ายและทะลุไปออกหูขวาอย่างง่ายดาย เนื่องจากใบหน้าของ
นอร์ทจากมุมนี้มันดูดีมาก จนไนล์อดจะสังเกตสังเกตไม่ได้

นอร์ทมีเส้นผมสีเข้มที่ไม่เสมอกันสักเท่าไร ดูเหมือนคนที่
เคยทำสีผมแบบน้ำตาลอมทองมาก่อน และไม่เต็มใจ ปล่อยให้มัน
ยาวลงมาเรื่อย ๆ และตัดออกไปเรื่อย ๆ จนทำให้ช่วงปลาย ๆ ผมยัง
เป็นสี ๆ อยู่ คนตัวสูงจะเสยผมเป็นระยะ เพราะมันชอบลงมาปรก
หน้า แต่กลับยังทำให้มีบุคลิกที่ดึงดูด

ริมฝีปากของคนที่เป็นสีอ่อนและชุ่มชื้น คิ้วเข้มสองข้างพาดเฉียงได้รูปอย่างพอเหมาะพอเจาะ เป็นคนตาชั้นเดียวที่ค่อนข้างเฉียวคม ที่หูสองข้างมีรอยเจาะมากมาย ทำให้รู้ว่าเป็นพวกที่ชอบเจาะหู แม้วันนี้จะไม่ได้สวมต่างหูเลยสักคู่ก็ตาม

“ทั้งหมดก็ประมาณนี้ครับ” นอร์ทจบประโยคแบบนั้น “น้องคิดว่าไง”

“อ้อ ครับ” ไนล์ยิ้มไปเรื่อยเปื่อย เขาไม่ได้ฟังก็เลยไม่รู้ว่านอร์ทพูดอะไรบ้าง แต่ก็อาศัยความเป็นคนชอบเนียนเออออตามน้ำไป “ผมเป็นคนง่าย ๆ อยู่แล้วครับ พี่นอร์ทว่ายังไง ผมก็ว่าอย่างนั้น”

นอร์ทพยักหน้า ความจริงระหว่างที่เขาอธิบาย เขาก็ไม่ว่ายมองหน้าไนล์อยู่ตลอด เลยรู้ว่าอีกคน ‘ตรงปก’ เด็กหนุ่มมีผิวขาวใส และเนียนกริบราวกับไร้ซึ่งรูขุมขน เวลาหลับตาจะเห็นขนตายาวเรียงกันเป็นแพอย่างเป็นธรรมชาติ กอปรกับนัยน์ตากลมโตสีน้ำตาลอ่อน ทำให้ดูเป็นคนกระตือรือร้น เส้นผมเป็นสีเดียวกับดวงตาคือเป็นสีตามธรรมชาติ ไม่ได้แต่งแต้มอะไร แขนขาดูเรียวยาวสมส่วน พอดีกับลำตัวผอมบาง โดยรวมแล้วเต็มสิบไม่หัก

“ดูแล้วเป็นยังไงบ้าง” นอร์ทถามถึงห้องนี้เพิ่มเติม เนื่องจากไนล์ดูไม่มีคำถามเกินไป เพราะถ้าจะอยู่ด้วยกัน ก็ไม่ควรรู้สึกว่่าพื้นที่มันเล็กหรืออึดอัด ต่อให้เขาจะรู้สึกว่่าห้องเขากว้างพอประมาณ เขาก็ไม่แน่ใจว่่าที่เก่าที่ไนล์เคยอยู่มันจะกว้างหรือแคบกว่ากันเท่าไรว่่าที่เก่าที่เคยอยู่อาจส่งผลให้ห้องใหม่ดูใหญ่ขึ้นมากหรือเล็กลงมากได้อันเป็นเหตุมาจากการเปรียบเทียบนั่นเอง

“ใหญ่มากครับ” เด็กหนุ่มตอบด้วยเสียงที่ไม่ดังนัก

...และไนล์ไม่ได้หมายถึงห้อง

ก็ไม่อยากจะคิดแบบนี้เลย ช่วยไม่ได้จริงๆ ที่รูปร่างเปลือยเปล่าของนอร์ทมันติดตาเขาจนไม่รู้จะไปลบออกได้อย่างไร อีกอย่าง... คำว่า ‘ดูแล้วเป็นยังไง’ ก็ทำให้เขาเผลอตอบไปอย่างที่ใจคิด ตั้งแต่มาที่นี่ นอกจากตัวนอร์ท ไนล์ก็ยังไม่ได้ใส่ใจอย่างอื่นในห้องจริงๆ ด้วยซ้ำไป

“นั่นเหรออ อือ คงเพราะเลือกมาละมั้ง” นอร์ทเลือกอยู่ชั้นสิบสอง เพราะตั้งแต่ชั้นสิบสองจนถึงสิบห้าซึ่งเป็นชั้นสูงสุด จะมีขนาดใหญ่และราคาแพงกว่าห้องตั้งแต่ชั้นสิบเอ็ดลงไป

“เลือกได้ด้วยเหรออครับ” ไนล์เหวนิดๆ

คนเราเลือกที่จะเล็กที่จะใหญ่ได้ตามใจชอบเลยเหรออ งั้นโลกนี้คงไม่มีใครเล็กแล้วแหละ

“ทำไมจะเลือกไม่ได้ ชั้นสิบสองถึงสิบห้ามันเป็นห้องขนาดใหญ่เท่านี้เหมือนกันหมดแหละ” นอร์ทตอบด้วยสีหน้างงๆ ส่วนไนล์ก็ทำเป็นหัวเราะกลบเกลื่อน

“ฮ่าๆๆ เข้าใจแล้วครับ”

ก็นั่นสินะ

นอร์ทต้องถามเรื่องห้องอยู่แล้ว จะมาถามเรื่องแบบนี้ได้ยังไงกันล่ะ

ช่วงนี้เขาต้องหมกมุ่นเพราะเป็นวัยที่เขาควรมีแฟนแล้วแน่ๆ ก็เพื่อนเขามันมีแฟน และยังมีอะไรกับแฟนหมดแล้ว มีแค่เขาที่ยังโสดสนิทอยู่คนเดียว คิดแล้วมันน่าเศร้าซะจริงๆ

แล้วไอ้พटक้เจอกับแฟนโดยไม่สนใจคนเหงาอย่างเขาเลยว่า จะรู้สึกเจ็บปวดขนาดไหนที่ต้องฟังเสียงครวญครางของมันทุกคืน เขาก็อยากจะมีคนมาทำให้ครางบ้างนะไวยยย (เริ่มไม่ใช่แล้วละ)

“แล้วไง จะย้ายมาอยู่เมื่อไหร่ล่ะ” นอร์ทรีบเร่งการตัดสินใจ เพราะหากได้เด็กคนนี้อายุใกล้มือ เขาก็จะมีเวลาทำความรู้จักในเรื่องอื่นๆ ของไนล์อีกเยอะ อย่างน้อยๆ คนมันอยู่ห้องเดียวกัน ใช้ห้องอาบน้ำห้องเดียวกัน วันใดวันหนึ่งในลต้องได้นุ่งผ้าเช็ดตัว ผืนล้นเดินออกมาจากห้องน้ำแน่ๆ ที่นี้เขาก็จะได้พิสูจน์ให้เห็นแก่ตาว่าต้นขากับหน้าท้องรวมถึงเอวที่ดูเล็ก ๆ นั้นจะนุ่มเนียนเหมือนผิวบริเวณอื่นหรือเปล่า ไม่นั่นะ อาจจะขาวมากกว่าก็ได้

โชคดียิ่งๆ ที่ได้เด็กหนุ่มวัยกำลังกิน (?) แบบนี้มาเป็นรูมเมต พระเจ้าต้องกำลังมองดูห้องหนุ่มโสดที่ชีวิตแสนจะมีดมนของเขาอยู่แน่ๆ ก็เลยส่งไนล์มาอยู่ด้วยกัน

“เอ่อ...คือว่าผม...” ไนล์กำลังคิดว่าเขาจะย้ายมาอยู่ที่นี่หรือไม่ เพราะเขาคิดไม่ค่อยดีกับนอร์ทเท่าไร อยู่ๆ กันไปนอร์ทอาจจะรู้สึกไม่ปลอดภัย ไล่เขาออกจากห้องกลางดึกก็เป็นได้

“คิดดี ๆ นะ ห้องใหญ่นานี้จะไปมีที่ไหนอีก สบายที่สุดแล้ว” นอร์ทยิ้มไม่เลิก และดูเหมือนไนล์จะโง่ไม่ตรงจุดสักเท่าไร

นั่นสิ ‘ใหญ่นานี้’ จะไปมีที่ไหนอีก

“ตกลงครับ เย็นนี้ผมจะย้ายของเข้ามาเลย”

พอตกลงกับนอร์ทเรียบร้อยแล้ว ไนล์ก็กลับมาจัดการกับข้าวของที่แชร์เฮาส์ โชคดีที่เขาไม่ใช่คนมีเยอะแยะอยู่แล้ว เยอะหน่อยก็แค่เสื้อผ้า เลยใช้เวลาเก็บไม่กี่ชั่วโมง เด็กหนุ่มจัดการเก็บทุกอย่างจนเรียบร้อยกับก่อนพบกับแฟนเด็กของมันจะกลับมา เขาจะได้แค่อธิบายแล้วย้ายออกไป เพราะตอนสองทุ่มนอร์ทบอกว่าเขาจะเอารถมาช่วยขนของซึ่งเขาก็ตกลง

บอกตามตรง ตอนนั้นนอกเหนือจากเป้าหมายการย้ายที่อยู่ เพื่อให้ได้นอนหลับสบาย ไนล์ก็มีเป้าหมายใหม่ในใจเรียบร้อยแล้ว และเป้าหมายนั้นก็คือออร์ทีนี่แหละ

เด็กหนุ่มไม่เคยมีแฟนมาก่อน แอบชอบเคยมีบ้าง สมัยรักแรก อะไรวะแบบนั้น แต่ออร์ทีเป็นคนแรกที่ทำให้เขาใจสั้นจริง ๆ จัง ๆ ซ้ำยังตื่นตะลึงในหลาย ๆ ความหมาย เขาก็เลยคิดว่าควรจะค่อย ๆ หาทางทำให้ออร์ทีรู้สึกสนใจในตัวเขาจนอยากจะเป็นมากกว่ารูมเมต ของเขาให้ได้

ซึ่ง ณ ตอนนี้ ต่อให้ไนล์จะคิดเป็นตุเป็นตะยังไง เขาก็ยังไม่รู้ หรือกว่าจะเริ่มแบบไหน จะให้ไปแสดงตัวว่าจีบก็ไม่กล้า เกิดออร์ที ไม่เอาแล้วไล่เขาออกจากห้อง เขาคงต้องกลับไปสู่ความโสดที่แสน เศร้าอีกครั้ง แล้วยังต้องกลับมาอนฟิงเพื่อนเอกกับแฟนตลอด เทอม เขาก็เลยว่าจะค่อยเป็นค่อยไปดีกว่า เดี่ยวความใกล้ชิดมันก็คงทำให้ทุกอย่างง่ายขึ้นเอง (ละมั้ง)

ตอนพटकกลับมาที่แฮร์เฮาส์ มันก็ดูตกใจกับข่าวของมากมาย ที่ไนล์เอาออกมาวางไว้นอกห้องนอน ซ้ำยังลงลงปิดเทปเรียบร้อยแล้ว...

“ไนล์ มึงจะไปไหน”

“มาพอดีเลยพั๊ด กูมีเรื่องจะบอกมึง” ไนล์พยายามฉีกยิ้ม เหมือนที่เขาทำเป็นเรื่องเล็ก ๆ “กูจะย้ายไปอยู่คอนโดกับรุ่นพี่ตั้งแต่วันนี้นะ ส่วนแฮร์เฮาส์ที่นี้ มึงกับมิกซ์อยู่กันตามสบายได้เลย”

“เหี้ย ภูถามจริง” พัดเหวอ “ทำไมมันไวขนาดนั้นวะ แล้วไม่เห็นมึงบอกอะไรภูล่วงหน้าเลย”

“พอดีว่ากูต้องย้ายไปกะทันหันอะมึง ขอโทษจริง ๆ นะ แต่

ค่าเช่าเดือนนี้มึงไม่ต้องคืนกูหรอก ถือซะว่ากูช่วยออก เพราะกูก็ออกไปโดยไม่ได้ออกมึงก่อน”

พัตไม่ได้ห่วงเรื่องเงิน เขาแค้นมากกว่าว่าทำไมไนล์ถึงรีบร้อนปานนั้น ทั้งที่ตอนแรกมันนะหารูมเมตไม่ได้ ก็เลยตัดสินใจมาอยู่แชร์เฮาส์กับเขาแท้ๆ ด้วยความสงสัย พัตเลยบอกให้มิกซ์ไปซื้อของกินอะไรสักอย่างให้จากร้านสะดวกซื้อเพื่อจะได้มีโอกาสคุยกับไนล์สองต่อสอง ซึ่งพอมิกซ์ออกไปแล้วพัตก็เข้าเรื่องทันที

“มึงจะไปอยู่กับใคร ไหนบอกไม่ชอบอยู่คนเดียว มึงจะหารูมเมตใหม่ได้ในวันเดียวเลยหรอ อัจฉรียิ่งมั่ง” พัตมินิ้วยห่วงเพื่อนมากจนดูจริงจัง ขึ้นไนล์บอกว่าเป็นเพื่อนของแฟนอินที่เขาก็ไม่ได้รู้จักดี มันก็ต้องห้ามและขอไม่ให้ไป แต่ตอนนั้นนอกเหนือจากเสียงกิจกรรมในร่มผ้าของพวกมัน เขาแทบจะลืมเพื่อนอร์ทคนซึกซี่ไม่ลง เขาก็เลยไม่มีกะจิตกะใจจะอยู่ที่นั่นแล้ว ดังนั้นเขาต้องโกหกมัน

“รูมเมตคนนี้ก็ไม่ใช่รุ่นพี่ทั่วไปหรอกมึง” ไนล์แก้งทำสีหน้าจริงจัง “กูคบกับเขาอยู่”

“ฮะ! นี่มึงมีแฟนแล้วหรอ” พัตแทบจะตะโกน ดูตกใจมาก เพราะเห็นไนล์มันครองตัวเป็นโสดและไม่มีใครอยู่โคตรนาน...

ความจริงไนล์มักจะคิดว่ามันไม่มีแฟนเพราะมันอาจจะเป็นคนจิตๆ ไม่น่าสนใจ เลยไม่มีใครมาชอบมัน หารู้ไม่ว่าตรงกันข้าม เพราะมันหน้าตาดีมากนะสิ คนก็เลยไม่เข้ามาเพราะนึกว่ามันมีแฟนแล้วต่างหาก

แล้วนี่ไปรักกันตอนไหนพระ เขาไม่เห็นจะรู้

“เออ คือที่ผ่านมา กูไม่แน่ใจ ก็เลยไม่ได้บอกใคร” ไนล์บั่นหน้าต่อไป “มึงอย่าเพิ่งบอกใครนะ กูยังไม่อยากบอก”

“เออ ๆ” สีหน้าพุดดูเต็มไปด้วยความสงสัย ทว่าก็ไม่อยากจะเข้าชื้ออะไรมาก เพราะไม่ได้แปลกใจที่ไอ้ไนล์จะมีคนมาชอบ ก็มันหน้าตาจิ้มลิ้มพริ้มเพราชะขนาดนั้น แคเห็นมันยิ้มคนก็จะตายแล้ว เล่นมีลักยิ้มสองข้างเลย ซึ่งนั่นไม่ได้หมายความว่าพุดจะเลิกห่วงมัน “แต่ยังงี้มึงก็ต้องพามาให้กูรู้จักนะ กูจะได้ช่วยดูว่าเป็นคนดีหรือเปล่า”

“ดีแน่นอนมึง” ไนล์ยิ้มรุ่มร่าม ภาพลักษณ์ภายนอกของเขาสำหรับคนยังไม่สนิทกัน เขาก็จะดูเรียบร้อยไม่ค่อยพูดมาก แต่พอสนิทก็จะได้พบกับความทะเล่ดั่งดั่งที่ซ่อนอยู่มากมาย จนสงสัยว่าทำไมคนคนหนึ่งมันถึงได้ลามกขนาดนี้ ตามประสาพวกไม่เคยได้ปฏิบัติกับใครแต่ก็ปากดีไว้ก่อน “ดีจนอยากจะให้เขาติดกับกูหลาย ๆ เท้าเลย”

“เหยไนล์ ปากดี” พุดอยากจะตบกบาลเพื่อนเหลือเกิน
เอาเถอะ ให้มันระรื่นไปก่อน ยังปากกล้าขนาดนี้แปลว่ายังไม่มื่ออะไรกันชั่ว ๆ

“ฮ่า ๆ ๆ เอน่ามึง คนนี้ดีจริง ๆ กูสำรวจมาแล้ว”

ทุกชอกทุกมุม (ไนล์คิดต่ออยู่ในใจโดยไม่ได้พูดออกไป)

“ใครวะ” พุดถามต่อ “ขอชื่อ”

“มึงห้ามบอกใครนะ” ไนล์ย้ำเสียงเครียด เพราะมันเป็นเรื่องไม่จริงยังงี้ละ เขาถึงห้ามมันบอกใครไม่รู้ก็รอบ

“เออ กูไม่บอกหรอก ไอ้ห่า! ใคร?” พุดกระซอกเสียงด้วยความรำคาญ

“พี่น้องรท” ไนล์ยอมบอกชื่อไป

“พี่น้องรท?” พุดกะพริบตาถี่ “เพื่อนพี่เกียร์แฟนอินนะเหวอ”

“อ้อ”

“เฮ้ย มึงอย่าคบเลย” พัดรีบห้าม เขาเกิดเครียดขึ้นมาทันทีที่รู้ว่าไนล์จะไปอยู่กับคนแบบนั้น

“ทำไมวะ” ไนล์มองเพื่อนแบบงงๆ

“กูได้ยินมาว่าตั้งแต่เลิกกับแฟนเมื่อสองปีที่แล้ว ฟีนอร์ทแม่งก็ไม่จริงใจกับใครเลยนะมึง มีอะไรกันไม่ก็ครั้งเขาก็เทแล้ว มึงอย่าไปยุ่งเลย เดี่ยวโดนกินฟรี”

ไนล์เงิบไป จนพัดเกือบจะนึกว่าเพื่อนคิดตามที่เขาเตือนอยู่แต่ที่ไหนได้ ไส้ไนล์แม่งก็ยังคงเป็นมัน ที่บทจะดื้อขึ้นมาก็ไม่เคยฟังใคร

“จะไม่ก็ครั้งก็เอามาเหอะมึง กูอยากได้”

EP.02

“ไนล์ มึงนี่ อย่าทำเหมือนทุกอย่างเป็นเรื่องเล่นๆ จะได้
ใหม่ล้ส” พัดด่า

“เออน่า มึง ภูโตแล้วนะ ภูบรรลุนิติภาวะแล้ว ภูเอาตัวรอดได้
น่า” ไนล์ตอบปิดๆ เพราะชี้เกียจฟังไอ้พัฒน์บน บ่นผัวตัวเองก็พอ
ไม่ต้องมาบ่นเขาเพิ่มเลย ขอเถอะ

“หวังว่ามึงจะรอดแล้วกัน เข้าไปนอนในถ้ำเสือซะขนาดนั้น”

“รอดก็ได้ ไม่รอดก็ดี” ไนล์ยังยิ้มกริ่มกริ่มไม่เลิก จนพัฒน์แทบ
จะกลอกตาเป็นเลขแปด

เขาตัดสินใจจะปล่อยไอ้ไนล์ให้เร่ร่อนทำรัก (?) ไปก่อน เชื่อว่า
ถ้ามันเอาตัวไม่รอดขึ้นมาจริงๆ เมื่อไหร่ มันก็คงจะติดต่อเขาเอง

ตอนที่นอร์ทมารับไนล์ เขาช่วยจัดการเอาของของไนล์ไป
ไว้ในรถอย่างคล่องแคล่วและว่องไว และถึงแม้ว่าคนตัวสูงจะปรากฏ
ตัวด้วยเสื้อยัดสีขาวธรรมดากับกางเกงยีน เป็นลุคสบายๆ ที่ทำได้

ทั่วๆ ไปตามท้องตลาด มันกลับดูดีมากเมื่ออยู่บนตัวของนอร์ท คงจะเป็นอิทธิพลจากเหง้าหน้ากับความสูง รวมทั้งบอดี้ลั่นๆ

ไนล์ปากดีกับเพื่อนไว้สารพัด ทว่าพอเห็นนอร์ทจริงๆ จังๆ อีกครั้ง เขาก็รู้สึกเกือเงิน มีทำตัวไม่ถูกบ้าง คงเพราะตอนนอร์ทสวมเสื้อผ้า ให้ความรู้สึกต่างจากตอนอีกคนแก้ผ้า (?) ละมั้ง

“ของน้องมีแค่นี้หรือเปล่าครับ” นอร์ทถาม เพราะเขาขนแป็บเดียวก็ใส่บนรถได้จนหมด

“ครับ ผมเป็นคนไม่พกของเยอะอยู่แล้ว” ไนล์ตอบโดยไม่ค่อยสบตานอร์ทมาก นอร์ทเห็นแบบนี้ก็นึกว่าน้องกำลังเงินเขาแน่นอน เขาอดจะยี้มอยู่ในใจไม่ได้ เพราะถ้าเกิดไม่เงินเลยก็แปลว่ารู้สึกเฉยๆ กับเขานะสิ

“งั้นขึ้นรถเถอะ เดี่ยวต้องกลับไปจัดของอีก” นอร์ทว่า ความจริงตัวเขาเองก็รู้สึกแปลกๆ เหมือนกันที่จะต้องมีรูมเมต เขาอยู่คนเดียวมาตลอด อาจจะต้องปรับตัวหลายๆ อย่างเพื่อให้อยู่ร่วมกันให้ได้ ยิ่งไงก็คงไม่เกินความสามารถของเขาแน่

“อ้อ ครับ”

ไนล์เปิดประตูขึ้นไปนั่งรถของนอร์ทอย่างว่องไว เมื่อทุกอย่างเรียบร้อยทั้งคนทั้งของ นอร์ทก็ขับรถออกไปจากบริเวณนี้ ทั้งสองไม่รู้เลยว่าพัตแอบมองออกมาจากในรั้วบ้านด้วยความเป็นห่วง พัทไม่รู้ว่ไนล์โกหก เขาก็เลยคิดไปว่านอร์ทอาจจะไม่แยอย่างที่เขาได้ยินมาก็ได้ เพราะยังงี้ก็มารับเพื่อนเขาด้วยตัวเอง ไนล์เป็นเพื่อนสนิทเขา เขาก็ต้องอยากให้แฟนคนแรกของมันรักมันจริงๆ มากกว่าใคร ใครจะอยากให้เพื่อนตัวเองเจ็บปวดล่ะ

ไนล์กับนอร์ทช่วยกันขนของของไนล์ขึ้นมาไว้บนห้องของคนที่จนครบทุกอย่าง ซึ่งพอมีลังหลายลังมาวางอยู่ในห้อง ไนล์ก็ยังไม่รู้ว่าจะเริ่มเอาของของตัวเองไปเก็บตรงไหนก่อน นอร์ทก็เลยช่วยหาที่เก็บให้

“พวกเสื้อผ้าเอาไว้ในตู้เดียวกับพี่ก่อนก็ได้ พี่เคลียร์ที่เอาไว้ให้แล้ว ส่วนพวกของใช้ส่วนตัวในห้องน้ำก็ไว้คนละฝั่งแล้วกัน”

“ครับ”

ไนล์ไปจัดการเก็บของอย่างทีนอร์ทบอก ส่วนนอร์ทก็ขอตัวไปเปลี่ยนเสื้อผ้า ปล่อยให้ไนล์จัดการกับข้าวของของตัวเองไป ซึ่งตอนที่ไนล์กำลังแขวนเสื้ออีกไม่กี่ตัวที่เหลือเข้าตู้อยู่ นอร์ทก็เปิดประตูเข้ามาถามเขา

“เสร็จหรือยังครับ”

เด็กหนุ่มกำลังจะหันไปตอบว่าจะเสร็จแล้ว แต่ก็ต้องรีบหันหน้ากลับมาเพราะนอร์ทสวมบ็อกเซอร์สั้น ๆ แค่อันเดียวเท่านั้น

“จะ...จะเสร็จแล้วครับ”

แน่นอนว่าท่าทางลนลานของน้องอยู่ในสายตาของนอร์ททั้งหมด นอร์ทก็เลยอมยิ้ม จริงอยู่ว่าเวลาอยู่คนเดียวเขาชอบสวมเสื้อผ้าน้อยชิ้น แต่ถ้ามีคนอยู่เขาก็ไม่ค่อยทำเท่าไรหรอก ยกเว้นกับคนที่เขาอยากจะทำ

“เดี่ยวพี่ช่วยเก็บนะ” นอร์ทเดินมายืนข้างๆ ไนล์ และแสดงความสนใจด้วยการหยิบเสื้อไปแขวนให้ทีละตัวๆ ซึ่งไนล์ก็จะไม่อะไรเลย ถ้าอ้อมแขนของนอร์ทไม่มาพาดผ่านตัวของเขาถูกรอบจนเหมือนจะกอดจากข้างหลังกลางๆ ลมหายใจร้อนกลิ่นมินต์ของคนพี่หอมมาก ยิ่งไปกว่านั้นตัวของนอร์ทก็ยังหอมมากด้วย

ไนล์คิดว่าเขาควรจะขยับไปอีกทางเพราะมันเบียด ใจเขาสั่นจนแทบแย่แล้ว เขาต้องการเวลานอก! ทว่าพอขยับตัวนิดเดียว ช่วงไหล่เขาก็ชนเข้ากับแผงอกกว้างร้อนผ่าว ทำให้พอหันหน้าไปมองใบหน้าของนอร์ทก็อยู่ใกล้เขามากจนริมฝีปากเกือบเฉียดกัน

“คะ...คือว่า...” ไนล์หันหน้าไปหานอร์ท เขาขยับถอยจนตัวแทบหลุดเข้าไปอยู่ในตู้เสื้อผ้า แต่นอร์ทก็ยังยืนนิ่ง ทำหน้าเหมือนไม่รู้ว่าทำไม

“หือ? น้องจะเอาอะไรเหรอครับ”

“ปะ...เปล่าครับ คือว่า...ผมเก็บคนเดียวก็ได้...”

แก้มสองข้างของไนล์มีเลือดสูบฉีดขึ้นมาจนแดงเผือก และความแดงนั้นยังลุกลามไปถึงใบหูลากลงไปจนถึงลำคอ ชินไฉ่พัตรู้คงเข้าใจเขาจนท้องแข็งแน่! ก็นะ ปฏิบัติกับทฤษฎีมันคนละเรื่องกันนี่หว่า!

“อ้อ เหนอครับ งั้นก็เก็บตรงนี้ให้เสร็จแล้วไปพักกินขนมก่อนก็ได้เนะ เดี่ยวจะเหนื่อยเกินไป อะไรยังไม่จำเป็นก็ยังไม่ต้องรีบเก็บวันนี้ก็ได้” อันนั้นนอร์ทพูดจริง ๆ เพราะของน้องที่ดูเหมือนน้อย ก็คงจะเก็บให้เสร็จในวันเดียวไม่ได้อยู่ดี

“ขอบคุณครับ”

ไนล์พยักหน้าหงิก ๆ เขามองคนตัวสูงที่บอดี้ทั้งแน่นและฮอตเดินออกจากห้องไปจนสุดสายตา แล้วยังไม่วายจะเดินตามไปมองอีก

พระเจ้าครับ ถ้าผมจะมีแฟนคนแรกขอเป็นคนนี้ได้ไหม...

ดีต่อใจแล้วก็น่าจะดีต่อร่างกายด้วยแน่ ๆ

ไนล์วิ่งวนอยู่ในใจ เขาแทบจะกัดเสื้อตัวเองด้วยความอยาก

ได้คนที่ ทว่าพอนอร์ทเหมือนจะรู้ตัวแล้วมองกลับมา เขาก็รีบ
ตาลีตาเหลือกกลับมาจัดของตัวเองต่อให้เสร็จเหมือนไม่มีอะไร
เกิดขึ้น โชคดีที่นอร์ทก็ไม่ได้ตามมาจับผิดอะไร

นี่แค่วันแรกก็ระทึกขนาดนี้ เขาไม่อยากจะนึกเลยว่าถ้าจะหัวใจ
วายตายเพราะนอร์ทวันไหน คนอะไรโคตรจะเซ็กซี่เรียวลาดเลย!

ตอนที่ไนล์เดินมาที่โต๊ะ นอร์ทก็เตรียมนมอุ่นกับคุกกี้ไว้
ให้เขา ส่วนเจ้าตัวก็นั่งเล่นโทรศัพท์ด้วยท่าทางเหมือนแมวขี้เกียจ
สีหน้าของนอร์ทที่เหมือนจะง่วงนิด ๆ นั้นน่ามองมาก จนไนล์แทบ
จะเหม่อตอนนั่งลงฟังตรงข้าม

“อ้อ เสร็จแล้วเหรือ” นอร์ทเห็นน้องเดินมานั่งก็เลยวาง
โทรศัพท์แล้วคุยกับน้องแทน

“ครับ ไม่ได้เยอะเท่าไร” ไนล์ตอบแล้วก็หยิบคุกกี้มากิน
นอร์ทไม่ได้ชอบกินขนมพวกนี้ ทว่าก็ซื้อติดไว้เผื่อมีเพื่อนมาที่ห้อง
ตัวเขาชอบดื่มนมมากกว่า แล้วก็ดื่มเยอะมากจนโตมาตัวสูงขนาดนี้

ไนล์มองนอร์ทจิบนมในแก้วแล้วเขาก็หัวเราะ เพราะเห็น
คราบน้ำมเลอะที่ขอบปากคนพี่ นอร์ทเลยมองมาเพราะยังไม่รู้ตัว

“อะไรเหรือ”

“อ้อ มีคราบน้ำมติดที่ปากครับ”

“อ้อ” นอร์ทเข็ดออก ทว่าเขาเข็ดออกไปแค่ฝั่งเดียว มันยัง
ไม่หมด ไนล์ก็เลยยื่นมือไป

“โทษนะครับ” เขาใช้นิ้วโป้งปาดคราบน้ำนมบนริมฝีปากของ
นอร์ทเบา ๆ และเปลือยเข้านิ้วนั้นเข้าปากตัวเองด้วยความเคยชิน
เพราะปกติเวลาเข็ดคราบน้ำที่ปากตัวเองก็ชอบทำแบบนี้ หนนี้ลืมไป

ว่ามันปากคนอื่น

“...!”

บรรยายภาศในห้องเจียบกริบไปชั่วขณะ ก่อนที่นอร์ทจะทำลายความเจียบด้วยการตีมนมเข้าไปอีกใหญ่จนปากเลอะอีกที เขาพูดกับไนล์ด้วยสีหน้าจริงจัง

“เลอะอีกแล้ว น้องเช็ดให้พี่หน่อยสิครับ”

“...!”

ไนล์ถึงกับเจิบ เพราะไม่คิดว่านอร์ทจะอยากให้เขาเช็ดปากให้อีก เด็กหนุ่มหัวเราะแห้ง จากนั้นก็หยิบทิชชูส่งให้นอร์ทแทนคำตอบ นอร์ทก็เลยแค่หัวเราะและรับมันมาเช็ดปากตัวเอง

“งะ...ฉันผมไปอาบน้ำก่อนนะครับ” ไนล์อยู่ชุดเดิมมาทั้งวันแล้ว เขาคิดว่าวันนี้เขาคงยังไม่ได้ออกไปไหน อันเนื่องมาจากเหนื่อยมาทั้งวัน คงจะแค่นอนอยู่ที่ห้องนี้แหละ

“ครับ เอาสิ” นอร์ทพยักหน้า เขาเพิ่งอาบน้ำอีกครั้งก่อนจะขับรถไปรับไนล์ ดังนั้นวันนี้เขาคงไม่ได้อาบรอบที่สาม ไม่งั้นจะอนาถเกินไปหน่อย ชายหนุ่มมองตามคนตัวเล็กที่ลุกขึ้นไปเอาเสื้อผ้านกับของใช้ส่วนตัว จนกระทั่งเดินหายลับเข้าไปในห้องน้ำ เขามียิ้มเล็กน้อยเพราะรู้สึกกระชุ่มกระชวยในหัวใจ แล้วตอนั่นเองโทรศัพท์เขาก็ดังขึ้นมาเพราะมีคนโทร. เข้า

นอร์ทหุบตาลงมอง พอเห็นว่าเป็นเบอร์วีคร รอยยิ้มก็พลันเลือนหายไปจากใบหน้า

สายเข้า > บิว

เพียงแค่เห็นชื่อเท่านั้นประโยชน์สุดท้ายที่อีกฝ่ายเคยพูดกับเขามันก็ดังขึ้นในหัวในวินาทีเดียวกันเลย นอร์ทเห็นสภาพอันน่าสังเวชของตัวเองในอดีตอย่างชัดเจน รวากับมันเพิ่งเกิดขึ้นเมื่อวาน

...

‘หวังว่านอร์ทคงเข้าใจนะ คบกับนอร์ทต่อมันอาจจะทำให้ชีวิตเรามีปัญหาก็ได้ เราก็เลยต้องเลิกกับนอร์ท เรารู้ดีว่ามันแย่มากที่มาถึงนอร์ทตอนที่นอร์ทกำลังเจอปัญหาใหญ่แบบนี้ แต่คบเราต่อไป มันก็ไม่ช่วยอะไรหรอก ขอโทษนะนอร์ท ลืมเราซะเถอะ’

...

นอร์ทมองโทรศัพท์ที่สั่นอยู่บนโต๊ะด้วยสีหน้าที่หากไปส่องกระจกเขาก็รู้เลยว่ามันจะดูโง่มาก เขามองมันสั่นอยู่แบบนั้น จนกระทั่งมันหลุดไปเองโดยไม่คิดจะกดรับเลย ‘บิว’ คือหนุ่มน้อยน่ารักที่เขาเคยคบหาแบบจริงจังเมื่อสองปีก่อน แต่เขาก็ารู้ทีหลังว่ามันมีแต่เขานั่นแหละที่จริงจังขนาดนั้น นอร์ทไม่รู้ว่าจนป่านนี้บิวจะโทร. หาเขาอีกทำไม เพราะหากจะมาขอคืนดีมันคงไม่ใช่แล้วคนที่ดูฉลาดอย่างบิว คงไม่ทำเรื่องเพื่อฝันแบบนั้นหรอก

ในลึคิดจะเข้านอนราว ๆ สี่ทุ่มเหมือนทุก ๆ วัน และอดจะตื่นแต่ไม่ได้ที่คืนนี้เขาจะได้นอนหลับอย่างสงบเงียบไร้เสียงสิ่งใดมารบกวนสักที ทว่าเขาก็มาพบกับเรื่องที่ไม่คาดฝันซะก่อน ในตอนที่เขากำลังจะนอนนี้แหละ

ทำไมนอร์ทถึงจะเข้าไปในห้องนอนพร้อมกับเขาด้วยล่ะ? ในเมื่อที่นี่มันมีสองห้องนอนไม่ใช่เหรอ

“อะ...ผมไม่เห็นรู้เลยว่าเราต้องนอนเตียงเดียวกัน” นอร์ทตัดสินใจ

ใจพูดเรื่องที่คาใจ แม้ว่าพวกเราจะยังยืนอยู่ที่หน้าประตูห้องนอนด้วยกันก็ตาม

“แต่พี่บอกน้องก่อนจะชนของเข้ามาแล้วนะว่าต้องนอนห้องเดียวกันไปก่อนสองสามคืน เพราะอีกห้องต้องรอเฟอร์นิเจอร์” นอร์ทมองคนตัวเล็กอย่างประหลาดใจ เพราะตอนเขาอธิบายเรื่องห้องไนล์ก็ดูมองมาเหมือนจะตั้งใจฟัง ทำไมถึงลืมเรื่องสำคัญขนาดนี้ไปได้?

“...”

ไนล์อึ้ง เขาไปต่อไม่ถูก ในใจคิดว่าต้องเป็นตอนนั้นแน่ ที่เขาเอาแต่มองหน้านอร์ท และมัวหมกมุ่นกับสิ่ง ‘ใหญ่โต’ ได้สะดือของคนฟิจนฟังอะไรก็ได้ศัพท์

“น้องไม่ได้ฟังเลยเหรอ” นอร์ทถามคนน้องที่ยืนเงยบกริบ ไนล์ก็เลยหัวเราะแห้ง

“เอ่อ... ฟังครับ แต่อาจจะลืมไป” ร่างเล็กทำตัวไม่ถูก เขาเอาแต่ยืนหันรีหันขวาง เพราะว่านอร์ทนั้นแต่งตัวโป๊มาก ใ้อีอกเซอร์ชั่นๆ กับต้นขากำยำนั้นมันช่างทรมานใจเขาเหลือเกิน ทำไมผู้ชายคนนี้ถึงได้น่ากินขนาดนี้วะ!

“อ้อ งั้นพี่จะบอกอีกรอบแล้วกันนะ เราต้องนอนเตียงเดียวกันไปก่อนนะ แต่พี่ไม่ใช่คนนอนดินขนาดนั้น ไม่ต้องห่วงนะ” นอร์ทพูดด้วยน้ำเสียงสบายๆ แล้วเดินเข้าไปก่อน จากนั้นก็นอนลงไปบนเตียงทั้งยังตบที่ว่างข้างๆ ตัวให้ไนล์ดู

ดู๊บๆ

“เอ่อ...” ไนล์ไม่รู้จะทำยังไงเพราะนี่เป็นความผิดพลาดของเขาเอง เขาก็เลยต้องหันไปปิดประตูแล้วหันกลับมามองนอร์ทที่นอน

อยู่บนเตียงด้วยสีหน้าลำบากใจเล็ก ๆ

“งั้นก็ขึ้นมาบนเตียงสิ” นอร์ททวนและพยายามจะเก็กหน้า
ขริม ทั้งที่ในใจนั้นตรงกันข้าม

เหี้ยเอ๊ย ชุดนอนลายทางสีฟ้าเข้าชุดนั้นมันอะไร น่ารักฉิบหาย
เลย เห็นแล้วอยากฉีกกระชากให้ขาดเป็นวิน!

ไนล์กลืนน้ำลายเอื๊อก...

ในที่สุด หนุ่มเวอร์จินที่ขึ้นขอบเตียงด้วยกันแบบเขาก็โดน
หนุ่มหล่อล่ำกล้ำม่น่าบิบบวนขึ้นเตียงอย่างนั้นหรือ ถ้านี้เป็นความ
ฝัน เขาก็ไม่อยากจะตื่นขึ้นมาเลยย

ไม่ได้ ๆ ต้องไม่ให้นอร์ทรู้ว่าจิตใจเขามันสกปรก ดังนั้นไนล์ก็
เลยพยายามจะทำตัวสงบเสงี่ยมเหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้น เขาปิดไฟ
ในห้องอย่างเยือกเย็น จากนั้นก็ขึ้นไปนอนตัวแข็งที่ข้าง ๆ นอร์ท
บนเตียงเดียวกัน

ตอนนอร์ทยื่นหน้ามากระซิบข้างหู หัวใจของไนล์แทบจะหยุด
เต้น!

“ฝันดีนะครับน้อง”

“เอ่อ...ครับ” ไนล์พยักหน้าหงิก ๆ แม้ว่ากายละเอียดของเขา
จะเพื่อฝันถึงกลิ่นหอม ๆ ที่กรุ่นอยู่บนตัวของพี่นอร์ทก็ตาม มีอบาง
ขยุ้มผ้าห่มที่คลุมตัวอยู่ด้วยความตื่นเต้น จากนั้นเขาก็พยายามจะ
ข่มตาให้หลับ

“...”

ผ่านไปสักสี่สิบนาที บรรยากาศในห้องก็ตกลงสู่ความเงียบ
สองคนที่เคยนอนไกลกัน ไม่รู้มานานก่ายกันอยู่กลางเตียงตั้งแต่
เมื่อไหร่ ตอนแรกไนล์นั้นเคลิ้มหลับไปแล้ว เขามาสะดุ้งตื่นเพราะ

รู้สึกถึงแรงกดทับที่เอว ทำให้เห็นว่าแขนของนอร์ทพาดอยู่บนนั้น
“...!”

ที่สำคัญ...ใบหน้าของเขาก็อยู่ตรงแผงอกล่านั้นพอดี ทำให้
กลิ่นหอมอ่อนๆ ลอยฟุ้งขึ้นมาเตะจมูก ชื่นยังโดนกอดต่อไปมีหวัง
นอนไม่หลับทั้งคืน ไนล์ก็เลยจะขยับไปอีกทางโดยพยายามจะระวัง
ไม่ให้ชนนอร์ทตื่น

ซึ่งจังหวะที่เขาขยับมือเพื่อที่จะยันตัว มือเขาดันไปโดนพื้นที่
ลับซึ่งกำลังสงบนิ่งอยู่ของคนข้างกาย! ตอนแรกก็คิดว่าคิดไปเอง จน
พอก้มมอง ทำให้รู้ว่ามือเขามันวางอยู่ตรงนั้นจริง ๆ

เหยียย อันตรายมาก...

เขามีมือออกมาเดี๋ยวนี้...

“อือ...” นอร์ทคราวออกมาเบาๆ ด้วยความรู้สึกวูบไหวแปลกๆ
ทั้งที่หลับอยู่ ส่วนไนล์ก็อยากจะตัดมือตัวเองทิ้งมาก เพราะเมื่อ
แทนที่จะเอามือออก เขาเลือกไปลูบทำไม!

ก่นด่าตัวเองอยู่ในใจสักพัก ไนล์ก็รีบเอามือออกมา เพราะ
เขายังมีจิตสำนึกที่ดีอยู่ (?) หลังจากลูบไปครั้งหนึ่งก็รู้สึกผิดมาก
เขาก็เลยพลิกตัวนอนหันหน้ามาอีกทางด้วยความเกรงใจ และนอน
หันหน้าเข้าหานอร์ทต่อไปไม่ได้เนื่องจากความรู้สึกละอายมัน
โหมติ

“อือ...”

นอร์ทที่ยังคงหลับไม่รู้เรื่องขยับตัวเล็กน้อยอยู่บนเตียง แม้ว่า
ไนล์จะเนียนขยับตัวห่างออกมาจากนอร์ท แขนยาวๆ นั้นก็ยังลาม
มากอดตัวเขาเอาไว้ได้

“อือ...”

ไนล์เกร็งไปทั้งตัว เกิดมาทั้งชีวิตเพิ่งเคยโดนผู้ชายที่ไม่ใช่พ่อ ญาติพี่น้อง หรือเพื่อนสนิทนอนกอดจริง ๆ จัง ๆ เป็นครั้งแรก ซ้ำยังเป็นผู้ชายหล่อลาก ฮอตไปทุกส่วนระดับนอร์ท ใจของเด็กหนุ่มเต็มแรงเหมือนจะระเบิดออกมานอกอก ยิ่งไปกว่านั้น มือของนอร์ทตอนนี้ก็เหมือนจะประสานกันอยู่ที่ท้องน้อยของเขา และเป็นจุดที่ค่อนข้างอันตราย

“...ฮะ”

ไนล์ส่งเสียงอุทานเบา ๆ ด้วยความหวาดเสียว เพราะพอนอร์ทขยับที มือก็ต่ำลงไปจนเกือบจะถึงกลางระหว่างขาเขาอยู่แล้ว

...

มันคือเวรกรรมหรือวะ? เขาไปลูบของคนพี่เมื่อกี่ นอร์ทก็เลยจะลืบลืมหรือ?

นั่นก็รีบ ๆ ลูบลืม...

เอ๊ย ไม่ใช่! ไม่ใช่แบบนั้นนะ!

“...” ไนล์พยายามจะสะบัดหัวไล่ความคิดอกุศลของเขาออกไป ขณะเดียวกัน นอร์ทก็เหมือนจะนอนซุกซบแผ่นหลังคนน้องอย่างไม่รู้เนื้อรู้ตัวอะไรทั้งสิ้น มือที่ทั้งหนาทั้งใหญ่กว่ามือของไนล์เยอะตกมาอยู่ใกล้กับกลางกางเกงนอนของไนล์พอดี

นัยน์ตากลมโตหลุบมองมือของนอร์ท แล้วคำพูดของไอ้พ่อก็ลอยเข้ามาในหัวอย่างได้จังหวะ

...

‘มึงรู้ปะ การมีแฟนแม่งโคตรดีจริง ๆ’

‘เป็นห่าอะไรขึ้นมา อยู่ ๆ ก็มาอวดผัว’

‘เชี่ย กูไม่ได้จะอวดเว้ย คือปกติอะ เวลาไม่มีแฟน ถ้าอยาก

ก็แค่ใช้มือตัวเอง แต่การใช้มือแฟน แม่เป็นคนละเรื่องกันเลยนะ
มึง' ไอ้พ่ตพุดด้วยสีหน้าที่โคตรฟิน ดูฟินจนเกินเบอร์ด้วย

'ไร้สาระ' ไนล์หัวเราะเยาะ อุดจะหมั่นไส้เพื่อนตามประสา
คนโสดสนิทไม่ได้ 'มือแม่ก็มีผู้ชายเหมือนกันอะ จะไปต่างกัน
ได้ไง'

'มึง ไม่จริง ขอแค่ไม่ใช่มือเราอะ มันต่างกันหมด'

'กูไม่เชื่อมึงหรอก มึงคงหมกมุ่นไปเอง'

'เออ กูเข้าใจ คนไม่เคยเจอเองมันไม่รู้หรอก' พ่ตพุดยิ้ม ๆ
เหมือนจะล้อที่ไนล์ไม่มีใคร

'สัสพ่ต เหมเกริมขึ้นเรื่อย ๆ นะมึง'

'ถ้าไม่เชื่อกูก็ลองหาคนอื่นมารูดให้ดูสักครั้งดิ มึงติดใจแนไนล์
แล้วมึงจะรู้ว่าแค่มือก็ฟินได้'

...

จริงไหมวะ...

ที่ว่าแค่มือก็ฟินได้อะ ท่าแอ้ยยย พอมีมือคนอื่นมาอยู่ตรง
หน้า เขาก็เกิดอยากจะลองขึ้นมา

"..."

ไนล์หันไปมองคนที่หลับลึกสุด ๆ อยู่ข้างหลังเขา การจะทำ
อะไรแบบนี้มันต้องระมัดระวังมาก ไม่งั้นเกิดนอร์ทตื่นขึ้นมา เขากับ
นอร์ทคงมองหน้ากันไม่ติดไปชั่วชีวิต และมันอาจเป็นตราบาปในใจ
นอร์ทไปเลยก็ได้ ที่ให้คนจิตใจหื่นกามแบบเขามาอยู่ร่วมห้อง แล้ว
ยังทำมิดีมิร้ายกับมือของนอร์ทตั้งแต่คืนแรก

"ฟินนอร์ทครับ" ไนล์ลองส่งเสียงเรียกอีกคนดู กะว่าถ้านอร์ท
ตื่นก็แล้วกันไป แต่ถ้าไม่ตื่น...

มือคู่นี้ก็เป็นของเขา! (?)

“...”

“พีนอร์ท” ไนล์เรียกเสียงดังกว่าเดิม และนอร์ทก็ยังคงไม่ได้ยิน ใจด้านเลขของไนล์ก็คิดทันทีว่าไม่ตื่นมากลางคั่นแน่ๆ และเขาก็ไม่ได้กะจะให้มันโดนตรงๆ อะไรวะขนาดนั้น แค่อายากรู้เฉยๆ ว่าถ้าโดนมือคนอื่นมาสัมผัส มันฟินจริงไหม

ไวก่หาความคิด (สกปรก) ไนล์ก็ค่อยๆ กดมือของนอร์ทให้เลื่อนลงไปทีกลางระหว่างเรียวขาเล็ก ทางเกงนอนของเขาไม่ได้เนื้อผ้าหนามากมายอะไร สัมผัสอุ่นๆ จากมือใหญ่ ก็เลยใกล้เคียงเหมือนถูกเนื้อตัวตรงๆ

“อ้อ...” เสียงเล็กครางฮือ เขารีบเอาผ้าห่มยัดปากตัวเอง เพราะกลัวจะร้องเสียงดัง

โอ้ย...

แม่ง รู้สึกดีจริงๆ อะ...

ไนล์หันไปมองคนตัวสูงข้างหลังเขาอีกรอบ พอเห็นว่าระดับลมหายใจของนอร์ทยังสม่ำเสมอ เขาก็เลยเบียดตัวเข้าไปในอ้อมแขนคนพี่มากกว่าเดิม จากนั้นก็ขยับมือของนอร์ทให้ถูไถลงมาบริเวณนั้นอีกหลายครั้งจนรู้สึกวูบวาบไปหมด

“...อ้อ...อ๊ะ”

แล้วในระหว่างที่กำลังรู้สึกดี ความรู้สึกผิดก็โจมตีอีก

ห่าเอ๊ย กูแม่ง น่าสมเพชสุดๆ ทำอะไรอยู่วะเนี่ย!

ไนล์ดำตัวเองในใจไม่หยุด เขาหยุดการกระทำที่ดูโรคจิตและกำลังจะดันมือของนอร์ทออกไป แต่ก็ไม่รู้ว่าเพราะอะไร คราวนี้มีหนานั่นถึงได้สอดลึงเข้ามาจับส่วนกลางระหว่างขาเขาอย่างหนักมือ

แบบนั้น

“อ๊ะ...อ๊ะ...”

เด็กหนุ่มสะท้านเฮือก รู้สึกมากกว่าที่เขาเสียดสีเองไม่รู้ที่เท่า...